

Г.о. илбн ըստնիստ ազդէկ իմանալու ու Գաղցագուցոց հրանիկուան զրած կառավարութեան վույ գաղափարու մը ունենալու համար՝ պէտք է կիմանլ որ ազգային ժարովքին միոցն ու որդումն ան է, որ միզն ազգային ժարովքը միջն հշտանա թիւնն ունենայ: Առ ազգային ժարովքը իր մէջն հինգ հոգի ընտրեց, որմէք առջի թագաւորին անդը դրանուն կիման ըստիլ, ու պատասխանատու չեն: անոր ներհակ ասսնցամ ընտրուած պաշտոնեանները ամենան ալ իրենց գործքերուն պատասխանատուն: Վահագյու ու իր ըստ ընկերունքը առ վնդերուն պաշտամն առնին: Ուրիշն առ պաշտամի: Գաղցագուցիք մէկ թագաւորի անդ, որն որ չկըսան տանիլ ու միրնուեցնի, հինգ շնծու ու անանուն (գույշ նաև, բանաօր) թագաւորներ ունիս անենան: Առունեալ առ Տեղոր առ անակ կոռավարութեան ինչպէս անհիմ ու վաստակութ ըլլար ցուցնելիքն եւրը՝ առ խօսք ալ կը յաւեցընէ: «Վաստած զարդին արաւու, առ միզն է մեր մի միզն գոյումը որն որ կիմունք բնելը»:

— Եմոյ 15ին Փարփակի մէջ մէծ շինթաւմբի մը
մը եղաւ, որն որ հստեղս կը փոթակ զնէւ-
թին աղդային ժաղավին հակոտակագները յայսնի
գլուխ վերցրենելու պիտու: Վարդացիք թէ եպէտեւ
հստակապետութիւն ուղեցին, բայց Հաստա-
կակոնները (Հայ-Ականչերը) բոլորովն մեր եցին,
անհոնմա պատրամաւոր շնորհցին, եւ առանկեներէն
ածենեւին մէկր պաշտօնի մը չարաւ: Առանի պա-
տիի շարամիտ մարդկիները աղդային ժողովնին
թշնամացն, սկսան ամէն կերպով ջանալ որ
անոր պատրիւթ քար ձգեն, շինթեն ու բաժեն, կամ
թէ ըստնիք՝ նար յիշաբախութիւնն (Եւլուսնին)
մ'ալ ընկն, որպէս զի ամէն բան կործունելով
իրենց սկզբանիքը յառ աջ առնեն, եւ իշխանութիւնն
ու պաշտօնները իրենց ձևոքն առնեն: Առ վախ-
ճանաւ զբեմիէ բոլոր գործարներն այլ անհո-
գութին համաձայն հասապտական նոր կարդ տրու-
թիւններ դնելու խոստունքով իրենց կողմբ շահե-
ցան: Բայց իրենց դիտարութեամբ արտաքին
պատրամի մը զ տան ըստեազ որ իրենց Անհաստանի
ու համայնքի աղասաւ մինչնը կուզեն եւ այսին: Առ
ազգութ բոլոր ճականներու վաս խումբ խումբ մոդ-
ուած կը խօսէն: Եւ թէպէտ նոյն որը բան մը
պատրամացաւ, բայց երկրորդ օրուան համար ամե-
նան որուին մէջ մէծ վախ ձգեց:

Երկրորդ օրը չար կազմված հերթեւար, անոր համար ալ մեծ պատրաստութիւն ու զգու-
տութիւն մը անոնա ած չէր: Վզդային ժողովը կէս
քրին եւորք գումարուեցաւ, եւ յայտնի զիստէր որ
Անհամասանի ապաստութեանը և անը համար խնդիր ընել
ուղղված Պասդիմի Հրամարակը կը ժողովուին:
Խայց պատգամաւորներն ալ արդէն նոյն պր հատ-
խոյի ու Անհամասանի դորձքերուն փոյ խօսելու
որոշում ըստով երկաւ մեծ գուները քանի մը հա-
մար աղքային պահապաններուն յանձնեցին, ու
իրենց խորհրդին սկսուի: Պ. Պատգիտ արտաքին
դործաց պաշաճնեան Պաղցիաց ու Հասարակապե-
տութեան քաղաքավորութեանը (Քոլիզեո) սկզբ-
առները մէնեց: Պ. ա՛ Ըստին՝ Պ. Հանուպինն ն
տայիսցի ու Անհամասանի փոյ միշտ ծանօթու-
թի մէներ ազգեց: Խայց անիկա աղջանց որ առ նի-
մի փոյ նոսի ամենը խօսին, որպէս զի ինքն ալ
ամենուն մէկն պատասխան տայ: Պ. Աղոփաքի
հոգին թէ իր առենախառութիւնը պահած էր,
ու ի մուլու անդիմէն սաստիկ ապօնու կ մը լուսեցաւ,
ու նոյն մը կու գար թէ Ակցցէ Անհամասան: Խայց
առենը մարդ մը ներս վայել ու բառ որ աղջային
պահապաններուն կամանատարը Գուրգէ (որն որ
հասարակական միութ ունեցածներէն է) զբան առ-
եւերը սպասութեան հրահաց որ սուբինները (սե-
ւաները) հրացաններուն վրայէն հանին, որպէս զի
մէրս մատել ուղաղ ամիսիր չարդելուի: Վ. Անը
միան՝ Անիկա վատութիւն է, անլոյից բան է,
զուալ: Խայց նոյն միջոցին մէջ բազմակիւնը ուղ-
արքը կոտրեց ներս մատ:

Հայաստանու Կապընթեգիք կը հաստատեն, որ Եղած
պրովինցիանե ու Խայաստանը չըկրնար ստորա-
բառիք: Հայոց խառնազմներ ազադակներով ու
որեզը անձան պրօշտերով ունենալիքիներուն վիճա-
ռուները (tribune) ենան: Խոչ պասզանութեանը ըս-
տինքարաւ ու անշարժ իրենց խոտարաններուն իրա-
նականին: Երկայն ասին ուրիշ բան չկար, ուզգ-
իթէ զուռմ գաղում, նեղուածներուն ու հմայած-

ներու ձայներ, սպառնալիքներ, իբրաւու շետ ծեր-
կու իւ եւացն: Վա միջոցին մէջ զանազան մար-
դիկ, բնացիս ու Ռատուոց, Աշմաքի, Սուրբի,
Պարսկ հւայն բնամին վրայ եղան, որով նախ եւ-
յառ աջ Եւհոսանի ազատութեան խնդիրը կար-
գալ է ուղեին: Այսպահաւորմերէն քանի մը հոգի
պոտացին որ անանչ մարդիկ հօն ելիքու և ինաւու

շշնառամբիւն չանեն. բայց թագուցը ընդդիմա-
թիւնը բանի տեղ չզնելով՝ տասովիկ խմբացր
հայու. թէ բանի մը բռնէ քիչ մը համարած կող-
ներին եաքք միաւ. Ա հայ ազգայնութիւնը կանցնե-
լու վայ խափէ: Անոր վայ օվանքի անուանի. հա-
սաբականականը նոյն նի. թիւն վայ քիչ մը խօսելուն
մերժը՝ միաւ յառաջ երթաւ ո խոզրել որ բան-
աերը պարզուն, բանութներուն վիճակն աղեկնոց
(ոյս ներք մեծ երտուն ինչ ընեն անոնց տրուի) եւայն:
Դայոր ռամիկը երկայն ժամանակ “Հայ աղեկ,
աղեկ. եւցցէ Ա Հայուան, Ացցէ պարուէ, Կեցցէ
Պանիքի, պառաց: Ե՞ս առենք Լըստիք- Թողին մեծ
աշխատութեալի բեր ելաւ, եւ բաւ, որ Ա Հայ-
ուանի վրայ մեր ալ նոյն յօժարութիւնն ունինք:
առց թալ տուեր գաղլք, որ հանգարած մասենքը:
Լուրջուրզը “Ձե, շայար, մեր խորսուցանք,
մենք պիտի պաշենիք, պառաց, ու առար վայ խառ-
խովիներ շատցա: Վահերեցը լուցընելու: Համար
միաւ զանդակ զանել, բայց միայն ձեռքին շար-
ուումը կը տեսնաւեր, ու զանդակին ձայնը չեր

Վարչութեանց մէջ պարզէ քիչ մը տանեան գանելով՝ ըստ որ աղբային պահապան զօրքը կամ-
ել տառող մանեն է, (որպէս զի անոնք չը աղմէ լիդներ ու զաննին ընհն.) եւ Պ. Հիւակէր պատահ որ
աղջ ային ժաղաց լուծուած է: Խօղովուրդը առ
առաջարկուել եւնայ միտու գալիւառ տար: Խոկ
զատգահնութեանը նաև առնենքն թալաց լին ու, եւ
բաշուեցն: Միտիւը հուշեր որ նոր առ ժամա-
նակն այ կուռափարութիւնն մը դրուի, եւ անմիջապէս
կառաւ ցանին մը պարսկի, որուն մէջ պարպէ, ովան-
քի, Գապէ, Հիւակէր, Ասորոց, Ասպրիէ, Լուի
Արան ու Աըգիր* կային: Ո՞ւ յալ ամէն գիսց
այսն մը կ'եւլը որ քաղաքն Խորհրդարաննը (և Վիլ-
ել ծե սիլ) երթանը, որդէս զի ուս նոր կա-
ալարութիւնը կարգադրեն: Եւ այսուհետ երկու
ամսն ուշնարին խուսկութենէ եազը միտան դուր
ըլիլ, եւ քաղաքն Խորհրդարանը դացին: Դացց
աղջ ային պահապան զօրքը արդէն յառաջադրու-
թանցուած ըլլարով զանոնք պաշարեց, դիմա որ-
երեն Գուրզէ, Պարզէ, Աըգիր, Պարփի, Ասպրիէ,
Գասրայլ և որիշ շատ մարդիկ բռնեց ու մեա-
ութեանները ցրուեց: Վիլէ մը հանդարսութիւն
զաւ նէ, աղջ ային ժորժու նորեն միտու, Լուի
Արան պատուած զի եւաններով բեմ երաւ, ու
ամսն հողմանէ լոնդիմանն իմիւն ընեց, բայց ինը
միրը չատագութիւն իր պատուցն վասյ երդում ընե-
ալ որ ուս պատրաստութիւնները ամնեւին չըր
փափեր: Գուրիսցիք լուելով որ նոր յեղափակութեան
իր փանդերէն արաւեցան, միտան շատ որա-
ունուլ եւ նշն իրիկունք Փարփիզը լուսաւորեցին:
Նշնեն Խովինս քաղաքացինն աղդային պահապան
օրաց Հրամանուոր գրուեցա: Այս խուլի-
նեան տանեն ուրիշ վաց եղած ժաղափողեան թիւը
500,000ի իր համեմէր: Կրան:

Սասոյ 16ին, 17ին, 18ին հովաքարտութեմբ
առառա մնաց, ու բնուածներուն գալաստաեր
բառաջ կերպոյ: «Խորեազրական մողաք քաջա-
պարոց յորդուեր ու յայտարար թիւներ
ուաւ, որ խովաքարներուն ականջ չկախեն,
բայս զի ժաղան ու իր պարուը կասարէ:

W. H. D. Rouse, St. Paul, Minnesota

ի առ թ բառունգը զայտով աւ եղած շնորհու
ի մաներն ու խառնութիւնները, ընդհանրապէս
անոցինք, աւելորդ կը սեղունք է զո՞նները առ
նցանու նորմէն մանրամասն պատմէլ, պրային եւ ու
ու ամսի լազիրը իր ի պաշտօնէ տուած ըսրերուն
և լ ասոնց վրայ մանր չփոխիր, իսկ ուրիշ Հասմայի
բադիրները՝ Խոալայց այ հիմնաւան հայութը տու-
որուած լրացը՝ ամէն շան իրենց մասոյն ու կո-
ւացը՝ համաձայն կը գրեն, ու թերթերնին սաւա-
ռու շափակուոց ըսրերով կը լցընեն։ Խաւական
ը համարինք միստ անցած անգամ խոստացան
։ Քահանայապետն խորը հասելը զնել, որին
ը իրեն մաս ու կամաց հաստատ թիւնը յացանի
ը գուցքնեւ։

Digitized by Google

Կողման այլուր պատ առ խօսքութեան ծանօթ է որ տանց այլ
քաղաքի մեջ խանուցը քրիստո առ. հայութեա, ու ուշ զան
ու 1831ին իր հայութեանը հրապարակուած հրագրաւահերթ
այլ բառութեանը բայց մեր խանուցը առ քաղաքութեան թիվ
ներ. իշխանաց բազմաթիվ ըստ առևտնայի համաձաւուած
է և հայութեան պահու ու բայց առ ուր քանի իւ ժամանակուած
միանի խաղաղութեամբ պահելու բառական չերեցան:

Առաջ մենք Խառնուած արթուրութեա գալութեանուածը անը
ու ուր անցնենաւ ար. չ թէ թէ արթուրութեա յարքութեան և
խառնութեան յարքութեանը՝ Տայու մեր ժամանակուածը իւ
խառնութեանը հայութեան եղած տարգրքեան պատ ու ուր առաջ
առաջներ արթուրութեա շարքեալ. Գայն այսուցուածութեան կառա
գարութեան հայութեանը թաքար. պրոբառութեան մէ
արթուրութեան ուստի թողութեան տաքար. Ենաւ այս մաս
դպրական յայուղագիտ անը պահուած համարու առ ուր յուն
մը բայց են բայց առ ուստի բայց առ ուստի բայց առ
արթուրութեա բայց առ ուստի բայց առ ուստի բայց առ
արթուրութեա բայց առ ուստի բայց առ ուստի բայց առ:

«**Иногда же** наставник говорил и: «**Принеси-же** к **твоему**
дядю **шапку** и **макушку** **Софии**!» **Ахи** **дядя** **Борис** **загорел** **богом**, **но**
он **быстро**, **протягивая** **рук** **вперед**, **заслонил** **шапку** **Софии** **от**
солнечных **лучей**, **чтобы** **она** **не** **попарила** **глаза**. **Потом** **он** **зашел** **в** **столовую**, **и**
закричал: «**Ах, **бабушка!** **София** **заслонила** **мое** **лицо** **шапкой!****» **София** **засмеялась**, **и**
запела: «**Давай, **дядя Борис!** **София** **заслонила** **твоё** **лицо** **шапкой!****» **Ахи** **дядя** **Борис**
и **София** **засмеялись**, **и** **запели**: «**Давай, **дядя Борис!** **София** **заслонила** **твоё** **лицо** **шапкой!****»

ուն գործի եղանակը բահանձնութեան ու յարացրած ուղղութեան վերաբեր աւ կապահուեցէ: Տայց առանձին յայուղներ և հաս-
լիքներ ընդհանուր իսկ սփաթիւնից՝ որու որ վերը միշտ զննու-
թեան ամեն ու որը թէ պայերը պրայ ինչ խամացակն դար-
եա ինչ խամացակն մէջ կամ յառաջադրութեա եւ կուր եւով ուս-
անականութեա ինչ ինչ որ մեկը բարեւ ուստի որ մեր ուսուցիչ-
ական իշխանութեան ամեն օժանականութեանը քարի պրայ ու
անորութեանը ինչ կամ յառաջ քանի մը զ պարկերին ապահով-
անակն ուստի լուս անունութեան անունութեան եւ առանձին յայուղներ-
ւուրըներ որ անոնց մեր գործերին յառաջ եկան ըլուն-
առ ուսուցիչական մեր ուրիշը յանց յարկը: Երբ մասն ուսուցիչ-
ականին ուստի որ յէ ինչ մուտք մօքք, այլ չափանիկ յայուղ յայուղներ-
ւուրըներին մը առ առանձիւթեան որ իշխանութեան առ կանու-
թեանը սպասական երեւան: Կարգեալ մը տերութեանը

Անհետ զայտ մերը լիշտաց է կրտսենք այս գործը մեջ
ուշ չեն կրտս բարդապատճեալ, որ շերտանք պահպանին ունեցած
առաջնա զայտը որպէս որ առաջնութ մեր ճամփանին տուրու և
խառնութ է են, մերը խառնութ մեջ առաջ կ պահպանին որ
գործ է զայտ բարդապատճեալ համար ինչ առաջ, և ուստի շերտանք պա-
հպան ապագի որպէս որպէս խառնութ մեր ճամփանին
ունեցած է առ առ առ բարդապատճեալ իշտու: Խառն որ ուրիշ
զայտ չափ առ առ զայտ ունեցած խառնութ իշտունութ է առ
ապագա ուստի զայտ ունեցած խառնութ իշտունութ է առ
զայտ ուստի զայտ ունեցած խառնութ առ զայտ ունեցած գործը գործը
զայտ ուստի զայտ ունեցած խառնութ մեջ էն, բ զայտ
ապագա առ առ առ զայտ ունեցած խառնութ առ զայտ ունեցած
ապագա առ առ առ զայտ ունեցած խառնութ առ զայտ ունեցած
ապագա առ առ առ զայտ ունեցած խառնութ առ զայտ ունեցած:

* Ոսկի Արքայի կույտ առաջինից ուշ լցում է Ռուսական Սեպական Պարտիայի կողմէն:

